

nagekomen 27/3/13 gq

zaaknummer 2011 T 477

Datum beslissing 4 juni 2012

De Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

_____ ,
geboren op _____,
wonende te _____,
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. S.S. van Gijn, advocaat te Amsterdam,

tegen:

(wijlen) _____ ,
geboren op _____ , overleden op _____ ,
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
tijdens zijn leven lid van de Congregatie van de Broeders FIC
(Broeders van Maastricht).

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 15 februari 2012. Op 22 maart 2012 is bij de griffie een inhoudelijke reactie op het klaagschrift ingekomen van _____ vice provinciale overste van de Broeders FIC (Broeders van Maastricht).

Op respectievelijk 4 januari 2012, 9 januari 2012 en 16 april 2012 is ter griffie een drietal 'toestemming klacht als steunbewijs' binnengekomen jegens aangeklaagde.

Op 15 mei 2012 heeft de juridisch adviseur een aanvulling op het klaagschrift ingezonden.

Op 21 mei 2012 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klager is verschenen met zijn echtgenote _____ Hij heeft zijn standpunt toegelicht. Hij werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur mevrouw S.S. van Gijn. Namens de Congregatie zijn verschenen _____ vice provinciale overste van de Broeders FIC, vergezeld van _____ lid van het Provinciaal bestuur van genoemde Congregatie.

2. De klacht

2.1 Klager zat op de _____ school te _____. In de derde klas was aangeklaagde de onderwijzer van klager. Klager is in de eerste drie klassen van de lagere school blijven zitten. Ook de derde klas heeft klager twee maal gedaan. Hierdoor zat hij twee jaar lang bij

aangeklaagde in de klas. Gedurende die twee jaar heeft het seksuele misbruik zich voorgedaan. Klager moest gemiddeld een à twee keer per week voor ieder klein vergrijp als straf nablijven. Wanneer de klas leeg was zette aangeklaagde speciaal daarvoor op maat gemaakte stokken onder de deurklinken zodat deze niet van buitenaf geopend konden worden. In de klas zaten drie deuren, deze werden allen op die manier afgesloten. Klager moest bij een kast staan waarvan de deuren open stonden. De openstaande deuren schermde op die manier de ramen af zodat niemand kon zien wat er gebeurde. Klager moest op schoot gaan zitten en zijn geslachtsdeel, door aangeklaagde ook wel theepot genoemd, ontbloten. Aangeklaagde speelde dan met het geslachtsdeel van klager. Daarna pakte hij zijn eigen geslachtsdeel en trok hij zich af. Ook kwam het voor dat klager het geslachtsdeel van aangeklaagde vast moest pakken. Wanneer aangeklaagde klaar was zei hij dat dit zijn straf was en mocht hij naar huis. Klager was altijd bang om straf te krijgen omdat hij wist wat er dan gebeurde. De seksuele handelingen vonden altijd plaats in het klaslokaal.

2.1 Klager is zeer sentimenteel onder de gebeurtenissen. Hij kan niet meer zeggen dan dat hij kapot is van hetgeen hem is overkomen. Hij heeft destijds op enig moment aan zijn moeder verteld wat er gebeurde maar zij geloofde hem niet. Klager is zijn hele leven erg onzeker geweest en heeft een minderwaardigheidscomplex. Dit heeft gedurende zijn leven tot nu toe altijd een grote rol gespeeld, ook in de relatie met zijn echtgenote.

2.2 Klager wil door middel van de klacht een bijdrage leveren aan het maatschappelijke probleem van seksueel misbruik in de rooms-katholieke kerk.

3. Het verweer

Aangeklaagde is overleden en kan geen weerwoord geven. De Overste voornoemd heeft in zijn reactie gesteld dat uitgebreid onderzoek is verricht naar de levensloop van aangeklaagde. Vaststaat dat aangeklaagde van 1953 tot najaar 1958 verbonden was aan de school te . In die jaren gaf hij alleen les aan de derde klas. Daarna vervolgde hij zijn loopbaan in . In de archieven van de Congregatie is niets te vinden dat duidt op misdragingen door aangeklaagde jegens leerlingen. Ook in notulen van bestuursvergaderingen wordt niets vermeld over ongeoorloofd gedrag. Navraag bij de nog in leven zijnde broeders die aangeklaagde gekend hebben, heeft ook geen informatie opgeleverd. De handelwijze zoals omschreven in het klaagschrift wordt ten eerste afgekeurd. Deze handelingen druisen in tegen de geloften die aangeklaagde als lid van de Congregatie had afgelegd en die hem als religieus onwaardig waren, afgezien van de strafbaarheid van de gedragingen. Aangeklaagde heeft blijkens het klaagschrift misbruik gemaakt van zijn positie als leraar en als religieus en heeft inbreuk gemaakt op de lichamelijke en psychische integriteit van klager. In het belang van de klacht dient vermeld te worden dat klager niet de enige is die een klacht tegen aangeklaagde heeft ingediend. Voorts is het wellicht niet verwonderlijk dat de klacht de Congregatie niet heeft bereikt nu klager niet door zijn moeder geloofd werd toen hij over het misbruik vertelde. De Overste concludeert in zijn schriftelijke reactie dat hij op grond van de ter beschikking staande gegevens noch kan bevestigen noch kan ontkennen dat aangeklaagde zich heeft schuldig gemaakt aan seksueel misbruik jegens klager maar dat hij geen redenen heeft om aan te nemen dat klager niet de waarheid spreekt. De Overste wil de pijn erkennen die klager heeft geleden vanwege hetgeen hem mogelijk is aangedaan door aangeklaagde. Daarvoor biedt de Overste zijn oprechte verontschuldigingen aan. Ter zitting is aangevuld dat er geen onduidelijkheid meer is over de periode dat klager bij aangeklaagde in de klas zat. Voorts hebben de vertegenwoordigers van de Congregatie aangegeven dat zij op de hoogte zijn van de andere meldingen jegens aangeklaagde en het feit dat er in een andere zaak inmiddels een advies door de Klachtencommissie is uitgebracht waarin de klacht jegens

aangeklaagde gegrond is verklaard. Er bestaat dan ook geen twijfel meer dat aangeklaagde de seksuele handelingen heeft gepleegd.

4. De beoordeling

4.1 Van toepassing is de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder: de Procedure). Volgens artikel 1.3. van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij een ander onder dwang of in een afhankelijkheidssituatie seksuele handelingen moet uitvoeren of ondergaan, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden, waardoor de geestelijke en/of lichamelijke integriteit wordt geschonden. Onder dwang kan onder meer begrepen worden: fysiek geweld of de dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage.

4.2 Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 1.3. van de Procedure.

4.3 Er zijn ongeveer vijftig jaar verstreken sedert de feiten die klager aangeklaagde verwijt zich hebben afgespeeld. Alleen al door het overlijden van aangeklaagde zijn deze feiten niet meer in detail te onderzoeken. Wél is voor de Klachtencommissie aannemelijk geworden dat de gebeurtenissen die klager schetst hebben plaatsgevonden.

De Klachtencommissie is hiervan overtuigd geraakt door de authentieke wijze waarop en de details waarmee klager zijn verhaal heeft verteld. Daarnaast ondersteunen de verklaringen van [naam] en [naam] hetgeen door klager is gesteld. Zij hebben allen afzonderlijk verklaard dat aangeklaagde hen seksueel heeft misbruikt door het betasten van hun geslachtsdeel. Zowel [naam] als [naam] hebben toestemming verleend om hun klacht te laten dienen als steunbewijs in de onderhavige zaak. Inzake de klacht van Van Weezepoel heeft de klachtencommissie in haar advies van 27 februari 2012 geadviseerd zijn klacht tegen aangeklaagde gegrond te verklaren (zaaknummer 2011 T 387).

4.4 Het behoeft geen betoog dat het seksueel misbruik door aangeklaagde met gebruikmaking van misbruik van gezag en in een afhankelijkheidssituatie hoogst kwalijk is geweest. Klager was ten tijde van de aanvang van het misbruik pas tien jaar oud. Aangeklaagde was voor hem een autoriteit. Ook de duur en frequentie van het seksuele misbruik is ernstig te noemen.

4.5 Gelet op het feit dat aangeklaagde is overleden kunnen tegen hem geen maatregelen meer worden genomen. Daarom zal de Klachtencommissie zich bij haar advisering richten op de vermindering van het leed dat klager is aangedaan. De Overste heeft daartoe een eerste stap gedaan door ook ter zitting namens de Congregatie het leed te erkennen en oprecht spijt te betuigen.

4.6 Klager heeft voorsnog niet verzocht om financiële compensatie. Over het eventuele verzoek van klager om financiële vergoedingen kan de Klachtencommissie niet adviseren. Dit behoort niet tot haar taak. Bij een gegrondverklaring van de klacht door de overste van de Congregatie kan klager zich voor het verkrijgen van schadevergoeding wenden tot de Compensatiecommissie.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Overste van de Congregatie van de Broeders FIC (Broeders van Maastricht) de klacht gegrond te verklaren en al het mogelijke te doen om het leed van klager te verzachten.

Dit advies is vastgesteld op 4 juni 2012 door mr. G.A.M. Stevens, voorzitter, Zr. J.G.M. Verwijs O. Praem en drs. A.A.M. Oostveen, leden, bijgestaan door mr. S. Westerdijk, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Tegen dit advies is geen hoger beroep mogelijk. Wel bestaat voor klager en de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager ingevolge artikel 20 van de Procedure de mogelijkheid binnen twee weken na ontvangst van dit advies schriftelijk bezwaar in te dienen indien er naar zijn of haar oordeel een algemeen beginsel van behoorlijke klachtbehandeling is geschonden. Op grond van art. 16.4 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de Overste en aan klager verzonden.

Op grond van art. 21.1 van de Procedure stelt de Overste binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van art. 21.3 van de Procedure geeft de Overste daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van art. 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de Overste.